

TRUYỆN CỔ TÍCH VIỆT NAM

NGƯỜI NHƯ CHỮA CHÒM

MINH ĐỨC

RƯỜNG TH
AN HƯNG
00431

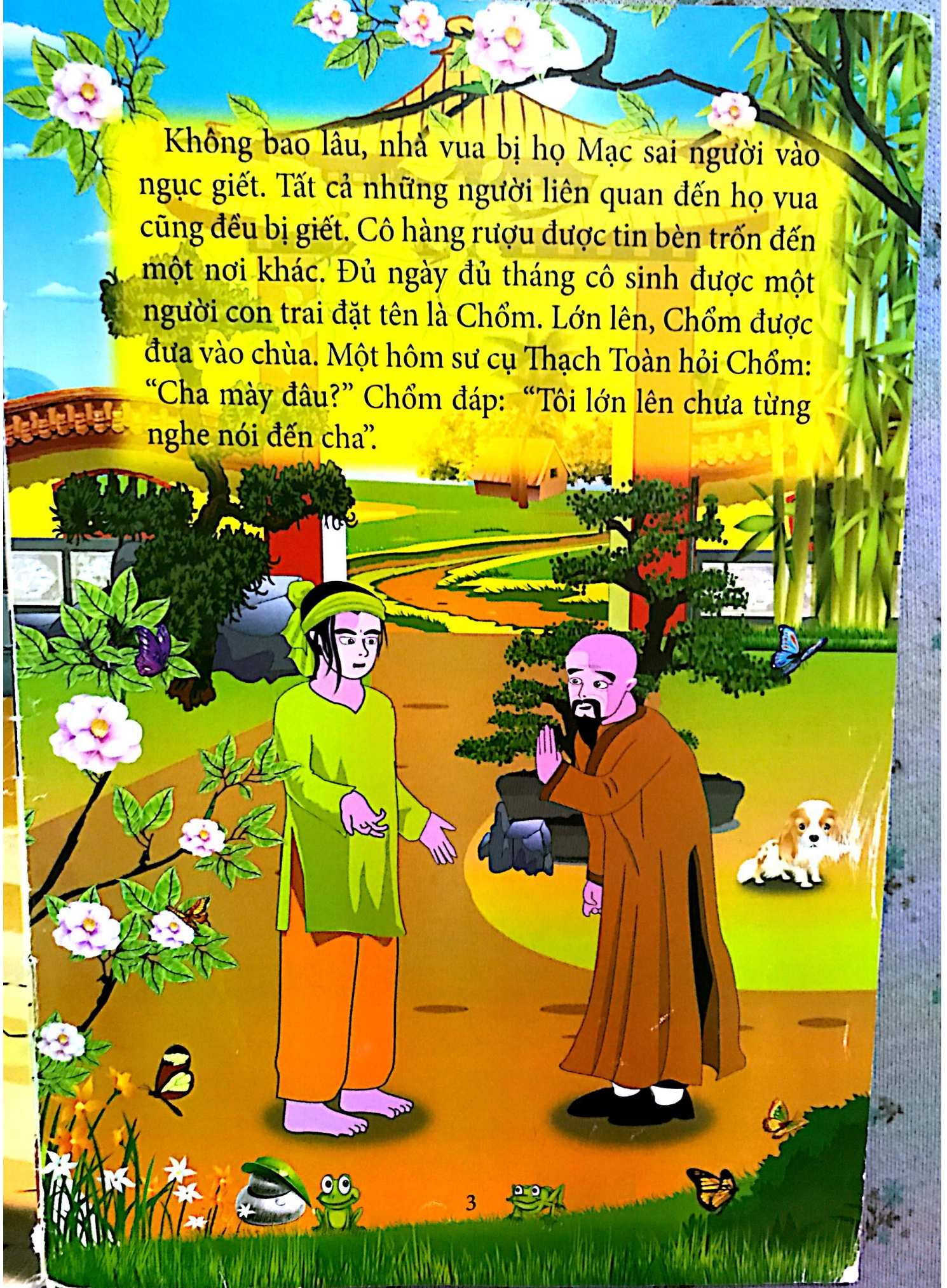
Thủa xưa, vào thời nhà Lê, có một ông quan tên là Mạc Đăng Dung, có chí cướp ngôi, nhà vua biết được tin đó nhưng thế lực của Mạc rất lớn nên không làm gì được. Cuối cùng nhà vua phải trốn đi nhưng chẳng bao lâu đã bị Mạc Đăng Dung bắt về giam lại.

Hồi ấy, ở gần trại giam có cô hàng rượu vẫn thường gánh rượu đến bán cho lính canh ngục, rồi nàng quen nhà vua trong ngục, gặp nhiều, dần dần hai người có tình cảm. Một hôm nàng đem một mẻ rượu có pha thuốc mê đến cho lính canh, khi họ đã nằm gục, nàng liền vào tình tứ với nhà vua. Từ đó cô hàng rượu có thai. Nhà vua biết mình không thoát khỏi bàn tay nhà Mạc, bèn giao ấn ngọc lại cho nàng.

Không bao lâu, nhà vua bị họ Mạc sai người vào ngục giết. Tất cả những người liên quan đến họ vua cũng đều bị giết. Cô hàng rượu được tin bèn trốn đến một nơi khác. Đủ ngày đủ tháng cô sinh được một người con trai đặt tên là Chỗm. Lớn lên, Chỗm được đưa vào chùa. Một hôm sư cụ Thạch Toàn hỏi Chỗm: “Cha mày đâu?” Chỗm đáp: “Tôi lớn lên chưa từng nghe nói đến cha”.

Sau đó Chôm về hỏi mẹ: “Mẹ ơi cha đâu ạ?”.
Mẹ sợ không dám nói sự thật cho con biết,
đáp: “Cha con họ Lê, bị hổ ăn thịt chết rồi”.
Nghe nói Chôm rất buồn. Từ đó anh chàng
lập tâm giết hổ báo thù cho cha.

Một hôm, Chổm đi chơi thấy một con hổ đang ngủ, liền cầm hòn đá ném mạnh vào đầu hổ vỗ óc chết tươi. Đang kéo xác hổ về thì một con hổ khác xông ra, Chổm sợ quá cầm đầu chạy. May sao có một ông già tay cầm côn sắt từ trong rừng hiện ra đánh chết hổ dữ. Chổm thoát chết, sụp lạy ông già. Ông già trao cho chàng cái côn rồi bảo: “Con hãy học ít võ mà phòng thân”. Chổm sung sướng vâng lời. Dạy xong, ông già đi mất.

Từ đó, Chỗm dùng côn sắt làm vũ khí tùy thân. Một hôm đi qua một cái miếu, Chỗm từng nghe nói có nhiều yêu quái hại người, bèn trèo tường nhảy vào tìm yêu quái. Một lát sau ở trong miếu một con rắn lớn mắt sáng như sao, miệng phun khí độc bò vào toan vồ lấy Chỗm, Chỗm giờ thẳng côn vụt lấy vụt để vào đầu rắn. Rắn chết, từ đó trong xóm được yên ổn.

Hai mẹ con Chỗm thấy yên ổn, lại trở về quê cũ. hàng ngày anh chàng đi làm thuê làm mướn nuôi mẹ. Những lúc đói, Chỗm thường ăn cơm ở cửa ô. Hàng nào được Chỗm vào ăn là hôm đó đắt hàng như tôm tươi, còn các hàng khác thì chỉ ngồi xua ruồi. Người ta cho là Chỗm nhẹ vía nên hàng nào cũng muốn mời anh vào ăn, dù bán chịu cũng được, Chỗm được thể đánh chén thoải mái, toàn là ăn chịu, ai hỏi nợ, Chỗm cũng bảo: “Đến ngày tôi làm nên, sẽ xin trả chu tất”.

Hồi bấy giờ có một ông quan tên là Nguyễn Kim trốn sang Lào mưu đồ diệt Mạc. Qua mấy năm chiêu quân mãi mã, Nguyễn Kim đã gây dựng được lực lượng. Nhưng ông ta còn muốn tìm một người thuộc dòng dõi nhà vua để bổ cáo thiên hạ. Khốn nỗi con cháu vua Lê đã bị nhà Mạc giết hại hầu hết. Một đêm nọ Nguyễn Kim mơ thấy một vị thần nhân mách bảo: “Thiên tử xuất thế đã lâu sao không đón về?” Ông hỏi: “Ở đâu?” “Cứ đi ra bờ sông thấy người đội mũ sắt cưỡi thuyền rồng thì đón về!” thần nhân nói.

Hôm sau, Nguyễn Kim chực ở bờ sông, chờ mãi mà chả thấy người nào đội mũ sắt cả. Mãi đến gần tối có chuyến đò ngang, trong đó có Chổm và một người bán cháo gang. Gặp khi trời mưa Chổm mượn cháo gang đội lên đầu cho đỡ ướt. Nhưng Nguyễn Kim không chú ý vì thấy anh

không có vẻ gì là con người quyền quý. Thần nhân lại xuất hiện trong mộng báo: “Mai đến quán cơm, thấy người nào đi chữ đại, trở lại chữ vương thì đón về”.

Hôm sau, Nguyễn Kim và bộ hạ lại kéo nhau đi tìm. Họ quả thấy anh con trai hôm nọ nằm trong quán cơm, đầu gối trên ngọn côn, hai tay bỏ xuôi xuống, hai chân dang ra hai bên. Bỏ đi một chốc, đến lúc trở lại lại thấy Chỗm hai tay bỏ trước ngực, hai chân xếp bằng tròn. Bảy giờ Nguyễn Kim mới chắc, bèn vào làm quen, Chỗm tỉnh dậy, thấy người quyền quý có vẻ ân cần hỏi han chuyện gia đình mình bèn kể rõ sự tình rồi đưa Nguyễn Kim về gặp mẹ.

Mẹ Chỗm nửa mừng nửa sợ. Khi biết bọn họ có thiện ý mới đưa ấn ngọc ra và kể rõ đầu đuôi. Thế là từ đó mẹ con Chỗm đến Sầm Châu lo việc phục thù cha. Thanh thế quân Lê mỗi ngày một to. Qua nhiều cuộc đại chiến, quân Lê đại thắng, rồi không bao lâu Chỗm đường đường đã là một vị chúa uy thế lẫy lừng. Khi quân gia trên đường tiến vào cửa ô, bỗng có một số người chủ hàng cơm ngày xưa bán chịu cho Chỗm đã chực sẵn để chào hỏi và đòi nợ cũ. Thấy thế quân lính toan bắt bọn vô lễ, chúa Chỗm ngăn lại, đoạn bảo quân hầu lấy tiền trả nợ.

11

Bọn quân hầu đếm tiền mãi không xiết, số chủ nợ mỗi lúc một tăng. Một viên đại tướng nghĩ chúa mình sắp lên ngôi mà khách nợ cứ chạy theo réo thì còn ra thể thống gì nữa, mới viết vào tờ giấy hai chữ “Cấm Chi” dán ở phố và sai quân đóng ở đó, ra lệnh cứ ai đòi nợ chúa nữa sẽ chém đầu. Sau đó Chỗm lên ngôi hoàng đế. Ngày nay còn có câu tục ngữ “Nợ như chúa Chỗm” và câu phong dao:

*Vua Ngô ba mươi sáu tàn vàng
Thác xuống âm phủ chẳng mang được gì
Chúa Chỗm mắc nợ tì tì
Thác xuống âm phủ kém gì vua Ngô.*

TRUYỆN CỔ TÍCH VIỆT NAM

In 3000c khổ 14,5*20,5. Tại Cty Văn Hóa Hà Nội
 ĐKKHXB:558-2013/CXB/13/01-18/HĐ.In xong và nộp lưu chiểu năm 2013
 NHÀ SÁCH MINH LÂM GIỮ BẢN QUYỀN

PHÁT HÀNH TẠI NHÀ SÁCH MINH LÂM
 52 Hai Bà Trưng - Hoàn Kiếm - Hà Nội
 ĐT: 043. 9 427 393. ĐT/Fax: 043. 9 427 407- 043.9 387 391
 Website: nsminhlam.com.vn-Email: nsminhlam@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản
 Bùi Việt Bắc
 Biên tập : Hồng Tú
 Vẽ bìa : NSMinhLâm

